

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Amputatie klauw biedt soelaas voor chronische klauwaantasting

Klauwamputatie

Nadat ik een verlossing had uitgevoerd, vroeg de betreffende veehouder of ik nog even tijd had om ook naar een kreupele koe te kijken. De klauwverzorger had het dier al twee keer in de bekapbox gehad, maar de kreupelheid wilde nog niet echt verbeteren.

Bij het onderzoek viel direct de zwelling bij de kroonrand en het balgebied van de buitenklauw linksachter op. Deze koe was aangekocht voor de weiderij, maar ondanks het bekappen, een klosje op de binnenklauw en een antibioticakuur ging het nog steeds niet beter. Het dier had geen verhoging van de temperatuur, maar zo kon deze koe niet de weide in.

‘Moet ik de poot niet in een klauwzak doen? Dat deden we vroeger ook nog wel eens’, stelde de veehouder voor. Bij zulke chronische gevallen gaat een klauwzak zeker niet werken, omdat de ontsteking vaak al in het gewricht zit of zelfs al aan het bot. In zo’n situatie kan alleen een klauwamputatie nog soelaas bieden. Daar ging de veehouder ook mee akkoord. De veehouder regelde een kar met klauwbekapbox voor de volgende dag.

Nadat de koe goed in de kar was gezet en de poot netjes was verdoofd, heb ik met een draadzaag het ondereind van de aangetaste buitenklauw eraf gezaagd. Bij inspectie van het zaagvlak kon je mooi de necrose aan het klauwbeentje en de ontstoken buigpees zien. Dit werd vervolgens goed gecuretteerd om zo al het ontstoken en genecrotiseerde weefsel te verwijderen alvorens er een verband om ging.

De encyclopedie klauwaandoeningen

De meeste klauwproblemen bij runderen zijn goed te verhelpen met bekappen, klosjes plakken of een verbandje erom.

Soms is een ondersteunende antibioticakuur in combinatie met pijnstillers noodzakelijk. Maar als een infectie ‘naar binnen slaat’, kan er een ontsteking ontstaan ter hoogte van de diepe buigpees en het sesambeentje, een gewrichtsontsteking en soms zelfs een ontsteking van het klauwbeentje of een combinatie ervan.

In al deze gevallen is een rigoureuze behandeling nodig. Dat is het opsporen

van de ontstekingshaard en deze grondig uitruimen of curetteren. Heel vaak is dit echter niet goed uit te voeren zonder amputatie van de geïnfecteerde klauw om er zo zeker van te zijn dat al het aangetaste weefsel ook daadwerkelijk is verwijderd. Door middel van een knelband om de onderpoot wordt de bloedtoevoer afgebonden en vervolgens wordt een verdovingsmiddel lokaal toegediend, dit is de ‘Bieranesthesie’ of intraveneuze regionale anesthesie.

Na een grondige curettage om het dode of necrotische weefsel te verwijderen gaat er een verband om voor drie tot vijf dagen. Afhankelijk van het verloop van de wond gaat het volgende verband er vijf tot zeven dagen om. Tevens moet er op de binnenklauw een blokje worden geplakt en krijgt de koe ook pijnstillers en een eerstekeus procaine-penicillinekuur.

